

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!
КРАЇНА
МАНИТОБА

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK V.

Ч. 124.

ВІТРОК, 4. ЛИСТОПАДА 1924.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, NOVEMBER 4th, 1924.

No. 124.

VOL. VI.

Робітничі кандидати в Англії дістали підчас виборів більше як п'ять і пів мільона голосів

В ПОРІВНЯННІ З ТОРИЧНИМИ ВИБОРАМИ ЧИСЛО ГОЛОСІВ ПАРТІ ПРАЦІ ЗБІЛЬШИЛОСЯ О БІЛЬШЕ ЯК ОДИН МІЛІОН.

Консерватисти дістали 7,500,000 голосів і вибрали більше як 400 послів, в той час як робітничі і ліберали дістали разом 8,500,000 голосів і вибрали менше як 200 послів.

ЛОНДОН, 1. листопада. — Крім двох виборчих округів, звідки нема ще вислуду виборів, склад нового британського парламенту буде такий:

Консерватисти	410
Партія Праці	152
Ліберали	40
Інші партії	11
Нема вислуду	2

Разом 615

Консерватисти мають тепер більшість над всіма партіями о 205 послів.

В 600 виборчих округах ріжні партії дістали таке число голосів:

Консерватисти	7,597,804
Партія Праці	5,536,828
Ліберали	2,944,581

Число ліберальних голосів зменшилося від торічних виборів майже о 1,500,000.

Зате число робітничих голосів збільшилося від минулих виборів о більше як один мільон.

Це ясно показує, що консерватисти, хоч і вибрали таке велике число послів, не перетнули на свій бік тих робітничих голосів, що підчас торічних виборів були віддані на кандидатів Партії Праці.

Що число консервативних послів не відповідає числу консервативних голосів, показують такі цифри:

Злучених робітничих і ліберальних голосів є більше як 8,500,000, однак робітничі і ліберали вибрали менше як 200 послів. Натомість консерватисти дістали лише 7,500,000 голосів, а проте вони вибрали більше як 400 послів.

На четверговій сесії конвенції прочитано конституцію Канадської Партії Праці і рішення сформувати провінційальну секцію партії.

Делегати Независимої Партії Праці домагалися, щоб до

Канадської Партії Праці принамати членів з поодиноків, а не цілі робітничі організації. Та їх пропозиція не знайшла попертя на конвенції.

На суботній сесії конвенції прийнято конституцію партії і вибрано управу провінційальної партійної секції. До управи вибрано наступних:

Ніл Кроу, президент; Т. Мек-Грегор, віцепрезидент; Дж. В. Лодер, секретар-скарбник; Л. Моріс, Т. Фостер, С. Генбі і С. Бріз — члени езекутиви.

Були також присутні делегати робітничих організацій з Портедж ла Прері, Брендону і Лек до Бонет.

П. Леслі, президент Трейдс-енд Лейбор Кансїлу, був головою конвенції, а Г. Робертсон секретарем.

Мейор Фармер був вибраний вже два рази на свій теперішній уряд з рани Независимої Партії Праці. Полк Веб буде йти до виборів як буржуазний кандидат.

Проти теперішнього мейора міста Фармера буде кандидувати при надходячих міських виборах полк. Р. Г. Веб, який оповістив свою кандидатуру в минулу п'ятницю.

Мейор Фармер був вибраний вже два рази на свій теперішній уряд з рани Независимої Партії Праці. Полк Веб буде йти до виборів як буржуазний кандидат.

Мейор Фармер був вибраний вже два рази на свій теперішній уряд з рани Независимої Партії Праці. Полк Веб буде йти до виборів як буржуазний кандидат.

Мейор Фармер був вибраний вже два рази на свій теперішній уряд з рани Независимої Партії Праці. Полк Веб буде йти до виборів як буржуазний кандидат.

Мейор Фармер був вибраний вже два рази на свій теперішній уряд з рани Независимої Партії Праці. Полк Веб буде йти до виборів як буржуазний кандидат.

Мейор Фармер був вибраний вже два рази на свій теперішній уряд з рани Независимої Партії Праці. Полк Веб буде йти до виборів як буржуазний кандидат.

Мейор Фармер був вибраний вже два рази на свій теперішній уряд з рани Независимої Партії Праці. Полк Веб буде йти до виборів як буржуазний кандидат.

У Вінніпегу сформовано провінційальну секцію Канад. Партії Праці

МАЙНЕРІ ЕДМОНТОНУ НЕ ВИЙШЛИ НА СТРАЙК.

ЕДМОНТОН, Алта., 31. жовтня. — Лише одна майна, Пен, відмовляється підписати угоду з майнерами, згідно з рішенням ради помирень.

В наслідок згоди власників копалень на усяві майнерської федерації, майнери не вийдуть завтра на страйк, навіть в майні Пен.

Майна Пен не відмовляється прийняти усяві угоди, а лише відмовляється визнати майнерську федерацію.

ВЕБ КАНДИДУЄ НА МЕЙОРА ВІННІПЕГУ.

Проти теперішнього мейора міста Фармера буде кандидувати при надходячих міських виборах полк. Р. Г. Веб, який оповістив свою кандидатуру в минулу п'ятницю.

Мейор Фармер був вибраний вже два рази на свій теперішній уряд з рани Независимої Партії Праці. Полк Веб буде йти до виборів як буржуазний кандидат.

Мейор Фармер був вибраний вже два рази на свій теперішній уряд з рани Независимої Партії Праці. Полк Веб буде йти до виборів як буржуазний кандидат.

Мейор Фармер був вибраний вже два рази на свій теперішній уряд з рани Независимої Партії Праці. Полк Веб буде йти до виборів як буржуазний кандидат.

ТОМПКІНС ГЕНЕРАЛЬНИМ ІНСПЕКТОРОМ БАНКІВ.

ОТТАВА, 1. листопада. — Заступник міністра фінансів Дж. А. Роб оповістив тут вчора, що С. Е. Томпкінс зівстав назначений генеральним інспектором банків, згідно з поправкою до банкового закону, ухваленою на останній сесії парламенту.

СТРАЧЕНО УБІЙНИКІВ ВІЦЕ-КОНСУЛЯ.

ТЕГЕРАН, Персія, 3. листопада. — Згідно з домаганнями правительства Злучених Держав страчено вчора двох убійників мейора Імбрія, американського інженера в Тегерані, яких езекуцію було опізнено.

ДЕ ВАЛЕРА ЗАСУДЖЕНИЙ НА ВІЗНИЦЮ.

БЕЛФЕСТ, Ірландія, 2. листопада. — Імон Де Валера, провідник республіканців, зівстав вчора засуджений на один місяць в'язниці.

Він відмовився признати суд, який назвав "креатурою заграничної держави" і сказав: "Це все фарса".

Де Валера був арештований в Лондондері минулої неділі, коли прибув туди вигоріти промову на мітинг, помимо заборони вступати на територію Олстеру.

ЕДМОНТОН, Алта., 31. жовтня.

В околиці Едмонтону впадо 8 цалів снігу, який застав новий молочення. Сніг падає даліше.

(Внеділю по полудні сніг впавав також у Вінніпегу, але не великий.)

РЕДАКТОР "ІЗВЕСТИЙ" СТЕКЛОВ ПРО ВИСЛІД ВИБОРІВ В АНГЛІЇ.

Каже, що підробленим листом Зіновєва МекДоналд підписав собі вирок в користь Баддвіна.

МОСКВА, 1. листопада. — Поражка робітничого правительства в Великій Британії викликає ріжну опінію в Радянськїм Союзі. В деяких кругах побоюються, що вона означає смерть теперішньому англо-радянському договору і проєктованій позиції, а в інших знову кажуть, що консерватисти будуть примушені погодитися з радянським правительством, так як економічне життя Британії потребує С.Р.С.Р.

Загально признають, що справі робітництва і соціалізму в Великій Британії нанесено удар, що посередньо відбивається на справі комунізму.

М. Стеклов, редактор "Известий", органу Весесоюзного Центрального Виконавчого Комітету, каже, що жадна політична партія в історії не заслугувала ніколи більше на поразку, як партія МекДоналда. На думку Стеклова, опублі-

кування підробленого листа Зіновєва мало великий вплив на вислід виборів. Цим кроком "МекДоналд підписав свій власний присуд в користь Баддвіна і Корзона".

"Тепер є очевидним", каже він, "що в Англії, як і в усіх інших країнах, Партія Праці може захопити владу лише дефінітивною і явною класовою боротьбою".

Стеклов передбачує дипломатичні ускладнення з британським правительством в наслідок поразки Партії Праці; одначе каже, що було-б помилякою припускати, що вибори були ділом британського народу проти англо-радянського договору.

"Договір буде в такий або інший спосіб ратифікований, навіть з консерватистами при владі", каже Стеклов. "Англія має до вибору: або знищити нас, або прийти з нами до порозуміння, і вона вибере це останнє."

РАДЯНСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО В ОБОРОНІ УГОРСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Скрипник каже, що положення Угорської України є ідентичним з положенням Бесарабії.

ПРАГА, 30. жовтня. — Чехословацькі урядові крути заарештовали промовою народного комісара юстиції У.С.Р. Р. Скрипника, котрий заявив, що радянське правительство уважає положення Угорської України ідентичним з положенням Бесарабії.

Обі території, заявив Скрипник, були неправомірно і насильно окуповані. Радянське правительство обстоює при своїм домаганнях, що населенню на Угорській Україні, яке під етнографічним зглядом стоїть більше до У.С.Р.Р., присуджує повне право самовизначення.

Заява Скрипника викликала занепокоєння в урядових кругах Чехословацьких, ше й тому, що на Угорській Україні сильно вкоринився комуністичний рух, чого доказом була повна поразка комуністів в останніх виборах до чехословацького парламенту. Ликі економічні відносини на Угорській Україні сприяють зростанню комуністичного руху.

БІЛГОРОД, Югославія, 29. жовтня. — Югославське правительство згодилося відновити військовий союз з Румунією і продовжити його на три роки.

БУВ. РОСІЙСЬКА АМБАСАДА В ПАРИЖІ ПЕРЕЙШЛА В РУКИ С.Р.С.Р.

ПАРИЖ, 1. листопада. — Після визнання Францією Радянського Союзу, французьке правительство рішило передати радянському представництву будинок бувшої російської амбасаді в Парижі.

Бувший російський амбасадор Маклаков зголосився до уряду, щоб передати йому будинок амбасаді. Прем'єр Еріо не прийняв однак Маклакова, якого повідомлено, що з французької точки погляду справа зівстала автоматично полого-

жена через визнання С.Р.С.Р. Маклаков є тепер лише звичайним горожанином і справа будинку амбасаді мусить бути поладжена між самими Росіянами.

Тоді Маклаков звернувся до папського нунція, щоб він, як голова дипломатичного корпусу в Парижі, тимчасово перебрав в свої руки будинок амбасаді і передав його радянській делегації, коли вона прибуде до Парижа.

Париж, 29-го жовтня. — Французькі часописи подають подрібний опис повстання в полудневій Бесарабії і страшної масакри, зарядженої румунськими властями.

Повстання охопило було зразу п'ять волостей. Селяне в числі кількох тисяч заняли повітові міста. Проти них вислано дивізію піхоти зі скорострілами і арматами.

Прийшло до формальної битви, в котрій румунські війська мали багато убитих і по-верх 1,000 ранених. Коли надійшли свіжі румунські війська, повстанці були приневлені відступити і розбіглися по лісах.

Вслід за тим румунські війська окружили повстанчі села і почали масакру. Тисячі селян розстріляно. Дві місцевості, Татарбунари і Миколаївка, зівстали зметені з лизя землі.

КОНСЕРВАТИВНИЙ ЛІДЕР ВИГОТОВЛЯЄ ЛИСТУ НОВОГО КАБІНЕТУ.

Робітниче правительство Рамсея МекДоналда зрезигує після розслідження справи листа Зіновєва.

ЛОНДОН, 1. листопада. — Правительство МекДоналда рішило вчора остати при владі, поки не розслідять автентичности листа Зіновєва, який був одною з причин поразки правительства підчас виборів.

Кабінет назначив комітет, який має розслідити справу листа, так щоб Рамсей МекДоналд і його колеги оставили по собі справу виснесеною.

Комітет здасть свій звіт у вівторок і правительство зрезигує правдоподібно 7. листопада.

Тоді Стендей Балдвин, лідер консервативної партії, буде по-

кликаний королем утворити новий кабінет.

ЛОНДОН, 2. листопада. — Е тепер майже певним, що правительство МекДоналда предложить королеві свою резигнацію в слідувчий вівторок або середу, вислухавши перед тим звіту комітету в справі листа Зіновєва.

Консервативний провідник Стенлей Балдвин працює вже над листом свого майбутнього кабінету, яку предложить королеві до затвердження, коли буде покликаний утворити нове правительство.

ФРАНЦУЗЬКІ СОЦІАЛІСТИ ПРОТИ ПРАВИТЕЛЬСТВА ЕРІО.

Ждають від прем'єра, щоб були прийняті до роботи залізничники, відправлені підчас страйку в 1920 р.

ПАРИЖ, 2-го листопада. — Тут респочався національний конгрес Соціалістичної Партії, щоб вирішити, чи піддержувати даліше правительство Еріо, коли французький парламент збереться в слідувчий вівторок.

Два жиди Соціалістичної Партії є вдоволені з правительством і його відношення до справи мнестії і за його економічну літнку та бюджетовий проєкт.

Як що Еріо має остати при владі, то йому конечна є піддержка соціалістичних послів, а вони є озлоблені на прем'єра за його становище супроти тисяч залізничників, що були відправлені від роботи підчас страйку в 1920 р.

Соціалістичні послі відбуду в п'ятницю бурний мітинг і рішили домагатися від Еріо, щоб він скасував своє попереднє рішення і прийняв домагання соціалістів в справі прийняття до роботи страйкерів без ніяких застережень.

Це рішення є дуже важне, так, як воно може привести безпосередньо до упадку правительства Еріо.

Соціалістичні послі відбуду в п'ятницю бурний мітинг і рішили домагатися від Еріо, щоб він скасував своє попереднє рішення і прийняв домагання соціалістів в справі прийняття до роботи страйкерів без ніяких застережень.

Це рішення є дуже важне, так, як воно може привести безпосередньо до упадку правительства Еріо.

Соціалістичні послі відбуду в п'ятницю бурний мітинг і рішили домагатися від Еріо, щоб він скасував своє попереднє рішення і прийняв домагання соціалістів в справі прийняття до роботи страйкерів без ніяких застережень.

Це рішення є дуже важне, так, як воно може привести безпосередньо до упадку правительства Еріо.

2,000 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "УКР. РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 M. Popovich, Secretary.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСНІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ринку вулиця Річард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ЩЕ ОДНА СЕКЦІЯ К.П.П.

В четвер, 30. жовтня ц. р. відбулася у Вінніпегу конвенція представників робітничих політичних і трейд-юніонів організацій, на якій вирішено створити секцію Канадської Парті Праці на провінцію Манітоба.

Конвенція скликала ексекютива трейд-юніонів організації Трейдс енд Лейбор Кав'єл' у Вінніпегу після того, як делегати цієї організації перше самі цю справу обговорили і рішили вийти до організації манітобської секції К.П.П. Скликання конвенції затяглося деякий час, через саботаж кількох членів ексекютиву Трейдс енд Лейбор Кав'єл', що отримав під впливом політичної машини існуючої в Манітобі реформістської Независимої Парті Праці.

Проводити Независимої Парті Праці, яка складається не з рядового робітництва, а тільки з робітничих політиків і аспірантів, старалися у всякий спосіб справу загальмувати і не допускати до організації секції К.П.П. в Манітобі. Але ці старання успіху не мали і конвенція відбулася.

В конвенції взяли участь около 150 делегатів, так місцевих, як і зовнішніх, що репрезентували трейд-юніон, відділ Комуністичної Парті Канади, відділ Соціалістичної Парті Канади і незалежну Партію Праці. Ця остання вислала тільки трьох делегатів, не даючи співучасті в організуванні секції К.П.П., як виявилось на конвенції, а тільки для того, щоб не допустити до її встановлення.

Коли після прочитання програми і конституції Канадської Парті Праці був зроблений внесок, щоб абирана конвенція сформувала манітобську секцію К.П.П., вивчалася дискусія, під час якої делегати Независимої Парті Праці стали переконувати конвенцію, що це беззастережно, бо для робітників Манітоби вистарить імено Независима Партія Праці. А якщо її заснувати в таку секцію, то ні в якому разі не на федеративних основах, а тільки на основі індивідуального членства, щоб вступав до н'ї кожний з'окрема, а не ріжні організації трейд-юніонів, політичні то-що, які не втрачали б своєї ідентичності.

Делегати Независимої Парті Праці надіялися в цей спосіб замінити секцію К.П.П. своєю власною партією. Коли ж ця справа не пройшла, тоді вони стали залякувати делегатів комуністичною загрозою. Комуністи, мовляв, розіють секцію К.П.П. і тому її не слід організувати. Вагальні делегати Н.П.П. сталися доказати, що організація секції К.П.П. розіб'є (?) єдність робітничого руху в Манітобі.

У відповідь делегати Н.П.П. представники К.П.П. і трейд-юніонів доказали, що власне тепер то єдності робітничого руху в Манітобі немає, а встановити її може імено секція К.П.П. Впрочім суперечності в висловах делегатів Н.П.П. для конвенції були явні і великі бачув, що не комуністи намагаються не допустити до єдності робітничого руху, а самі представники Н.П.П. Наоборот, комуністи докладають всіх старань, щоб об'єднати в К.П.П. всі робітничі організації і створити єдиний робітничий фронт для боротьби з капіталізмом.

Тож внесок, щоб заснувати манітобську секцію К.П.П. з'явив прийнятний великою більшістю голосів. Зараз же вибрано комісію для виготовлення конституції і програми манітобської секції і даліше засідання конвенції відложено на суботу по полудні. В п'ятницю вечером вибрана комісія виготовила конституцію і програму, яку абирана в суботу конвенція одобрила. Вибором провінціальної ексекютиви, конвенція скликала свою роботу. Остатєсь тепер вийти за організація центральних рад по всіх місцевостях, де тільки є і будуть організації ачленені а секцією К.П.П.

З'організування манітобської секції К.П.П. має неабияке значіння для робітничого руху не тільки в Манітобі, але й в цілій Канаді. В Манітобі вона повинна допомогти об'єднати поріжнені і побороюють себе робітничі організації бодай на певній мінімальній програмі-спільної акції, а в цілій Канаді, це ще одно зведено, що лунить робітничий рух цілої країни в один фронт. Секції К.П.П. існують нині вже у всіх провінціях Канади, за винятком Саскчевану. Створення секції К.П.П. в Манітобі, це один знаятий крок вперед до встановлення єдиного робітничого фронту в цілій Канаді для боротьби з капіталізмом.

НА ЧИСТУ ВОДУ ПОГАНЬ.

В каламутній воді, кажуть, добре рибу ловити. Але буває, що не виплаває і зловити жабу, або іншу погань. А пожеки всі створили, що криються в каламутній воді та намулі, на чисту воду, то там вже помилки не зробили.

Поки робітничі політиків при сприятливих для них умовах впрягуть в брудний буржуазний політичний калабан і виробляють в ній великі шукти, то робітникам годі пізнати, чи вони справді служать робітничим інтересам, чи тільки так вдають. Пізнають їх тільки тоді, коли трапляється нагода витягнути їх на чисту воду.

Випили організовані робітники Манітоби тільки ще на трохи чистішу воду з взаємної гризні і роз'єднання, потягли за собою політиків в Независимої Парті Праці і побачили, що це погань. Погань, що обталана буржуазною гряззю, кидася вноу на них, що стараються вивести робітників з їхнього прикрого положення.

Ця погань вчинила напад на комуністів на конвенції, що відбулася у Вінніпегу в справі основи манітобської секції К.П.П. І хто, як подумали-б, вступав там проти комуністів в негідний, злопоначений в буржуазній спосіб? Ніхто інший, як бувший соціал-демократ, адерман Ейбл Гіне.

Це той самий Гіне, що в північному Вінніпегу парадував завжди, як великий, дозволяє сказати, революціонер. Як бачите, гіпокрит з нього і негідник першої класи.

Коли не вдалося делегатам Независимої Парті Праці нічого зробити на конвенції, вони, побачивши таке поважне число делегатів і серйозний настрій, та в той-же час звітривши небез-

пеку, яка загрожувала їхнім політикарським кар'єрам, вжили такого-ж самісінького способу, що консервати в Англії перед виборами, аби застрашити конвенцію. Гіне чутя не трагічним тоном став лякати конвенцію, що вона робить страшну помилку, допускаючи комуністів на спільну нараду і дозволяючи їм входити в склад К.П.П. Змалювавши комуністів як великих верогіт, що ніба до всіх краях розбивають робітничий рух, він покликався на рішення Бритійської Парті Праці не допускати комуністів в кандидати під час виборів, а нарешті заявив, що найкраще не засновувати секції К.П.П. то й комуністичну небезпеку омивається.

Так далеко забрався адерман Гіне, що не то делегати-комуністи, але й більшість делегатів-некомуністів, просто реготалися. Гіне, стративши контроль над собою, вже й дурнем сам себе назвав, а це ще більше сміху викликало.

Всі старання Гінеса мали зовсім небажаний для нього успіх. Замість очерити комуністів, він в повній наготі показав себе і ту аграю безліччя гіпокритів з Независимої Парті Праці, від імени котрих він промовляв. Ми раді, що трапилася на реншті нагода при обговорюванні так важкої для всіх робітників Вінніпегу справи, що витягла до нас з Н.П.П. на чисту воду.

Нехай знають робітники Вінніпегу, що Гіне і його компанія з Н.П.П., це за малими винятками, аграя гіпокритів, що колєсь ради становити, на які зістали вибрані робітниками, часом надівали соціалістичні маски і бельютили цюс навіть про соціалну революцію. Вони вже давненько віддалилися від робітників а свою революційність погубили в ситіловських та парламентських салях. На чисту воду, а відтак до ганебного стовпа соціал-зрадників.

ЗА НОВИЙ ПОБУТ І КУЛЬТУРУ.

Всім звісно, що в часі великої жовтневої революції стара подітна влада склалася ментально і замінилася новою революційною владою. Без всякої довгої возні і підготовки фабрики, заводи, земля, ліси і прочі природні багатства націоналізувалися, себто відібрався від буржуїв і оголошувалися власністю всього працюючого люду. Все це робилося дуже швидко, бо інвакше революція не була-б революцією і не досягла-б своєї мети.

Не та справа маєтсь а революцією в культурнім та ідеологічнім значінні. Тут вже потрібні цілі роки підготовки на те, щоб виховати масу в новім дусі, щоб переродити світогляд, старий заскорували світогляд, підкріплований на протязі цілих сторєт років всякими можливыми способами та методами, відповідно літературою, мистецтвом і т. д.

Дуже часто нема й надії на те, щоб ту чи ину групу людей можна переконати, перемінити їх світогляд, направити їх думки й діла в такий напрямку, як це потрібно для революції. Б чимало людей, які остачувались вже й до смерті зі своїми старими віруваннями та переконаннями. Звичайно, що для таких людей не трагить нічого часу й енергії. Та і взагалі такі люди не представляють ніякої цінності.

Тут важко маєтсь, широка агра працуючих, яка повинна пізнати всякі звязки зі всім старим, яка повинна переродитися. А для цього потрібні величезні аусилля і не короткі часи.

Трудно, дуже трудно нищити всі старі звички і традиції, що до них з діла традиції люде привикли. Та ще трудніше на їх місце вводити що-небудь нове, непривичне, незнайоме.

А все таки поступено побороються всі труднощі і революція розгартється на культурнім та на ідеологічнім фронтах. Немає вже в Радянській країні такого куточка життя, куди революція не вляла-би свіжу струю нової творчої силі.

Школа в радянській республіці вже сьогодні далеко не така, як була до революції, і якою вона є це й сьогодні по буржуазних країнах. Література поповнюється новими революційними творами. Театральні репертуари обновляються та й сама гра на сцені поступено прибрав все нові бліщі до маєсь, до життя форми. Все це безумовно має величезне виховне значіння і поступено впливає на психологію, на світогляд людини. Все це допомагає рвати ті пута, які тягнуться ще за радянською суспільністю і звязують її з старим минулим.

Навіть сімейні та релігійні старі заскорували традиції, звичай і свята поступено вимірають так, що цего навіть не замічають їх прихильники.

Введені в Радянських Республіках замість поповських хрестів "октабрини", на Україні "зводни", широко приймаються і по містах і по селах. В

клубі, в селянсьім будинку, чи в хаті-читальні збираються люде і тут вводять новонародженого в члені своєї громади. Привітання представників ріжних організацій, піднесення дарунків новонародженому, вибори імени для нового члена громади, а це до того всього часто й цікавий відчит, реферат — ось програма нового сімейного свята. Подібно влаштовується і весілля і похорони, а все це поступено відніхає старі релігійні церемонії, ні для яког вже не цікаві.

І релігійні свята починають замінюватися новими революційними святами. Окрім широко звісних вже головних революційних свят як день 1-го травня, день жовтневої революції і т. д. вводяться нові свята: "свято весни", "день врожаю", "день першого снопа" і т. п. В ці свята проводиться на селах і в містах широка агрономічна пропаганда. Скрізь читаються відчити про культуру обробку землі, про способи боротьби з посухою і т. д.

Звичайно, такі свята дають гарні наслідки. Звісно, що за царських часів селянство було страшенно відстале від культурного життя, сільське господарство велось в старій Росії, старим прадідівським некультурним способом і в цім відношенні зараз є величезне поле для роботи.

Ініціатива цих нових свят належить молоді — комсомольцям. Вони все рвуться вперед жвавіше як старші, вони енергійно виступають на боротьбу зі всіма старими вікдченнями традиційми, вони виступають з новими побутовими формами. Молоде покоління творить новий побут. За ним йде й старша верста населення, бо бачить, наглядно ріжницю між старим гнилим і новим здоровим.

"Свято весни", "день врожаю" і другі подібні свята надзвичайно зацікавлюють селянство. На цих святах селянин бачить цікаві сільсько-господарські вистави, бачить наглядно, що гарне а що погане в його господарстві, почує цікаві для себе агрономічні поради, наведе відповідні на всі хвилюючі його питання, дістане нагороду (премію) за гарне ведення господарства.

Не дивно отже, що селянство цікавиться цими новими святами і тим самим поступено відтагється від релігійних свят, які йому нічого корисного не дають.

Ось так виростають паростки нового побуту і нової культури в Радянських Республіках. Вони ростуть, міцніють, розвиваються і не дуже далекий той час, коли радянський робітник і селянин зовсім порве всякі пута старого минулого, що ще й досі дуже часто звязують його і по руках і по ногах.

Боротьба за новий побут, за нову культуру в Радянських Республіках рогається. Революція на культурнім та ідеологічнім фронтах тільки починає розвиватися в широкім розмаху. Іа. Ткачук. Катеринослав, 1. X. 1924.

3 міжнародного робітничого руху

З'їзд чехословацьких заводських комітетів.

На з'їзді чехословацьких заводських комітетів у Празі на початку жовтня брало участь 1,400 делегатів, що були представниками понад 800 підприємств. Зі всієї кількості делегатів 980 входять до червоних профорганізацій, около 300 належить до амстердамців, інші до націоналістичних клерикальних організацій. З'їзд обрав загально-державний робітничий комітет з 32 членів, що скличе обласні з'їзди для обрання обласних робітничих комітетів і загально-державну конференцію робітничих комітетів. На з'їзді вирішено розпочати широку кампанію за єдність профрону у Чехословаччині. Ухвалено резолюцію, що треба пропонуєвати єдиним фронтом підприємств — єдиний боевий фронт робітників всього світу без ріжниць націй. Ухвалено енергійно боротися за підвищення заребної плати і проти дорожничей, за організацію спеціальних робітничих комітетів для контролю над промисловістю й діяльністю банків. Для вшанування з'їзду в Празі відбулася маніфестація. В ній взяло участь понад 20 тисяч робітників. Маніфестанти демонстрували з гаслами: "Хай живе є-

Діний фронт робітників, "Хай живе С.Р.С.Р.", "Хай живе соціална революція".

З'їзд японської федерації праці.

У Китаю при участі 200 делегатів відбувся XIII річний з'їзд японської Федерації Праці. З'їзд ухвалив резолюцію, де висловлюється проти спроб японських капіталістів обернути державні підприємства в приватні, і резолюцію, в якій пропонується Федерації Праці виявити більшу активність у організації робітничої партії та прискорити поновлення зносивої С.Р.С.Р. Боротьба між реформістською й лівою течією, що відбувається в середині Федерації, виразно виявилася на першому засіданні. Після палких дебатів 60 делегатів лівої течії залишили сядо засідання, заявивши, що хоч покидають з'їзд, але залишаються в Федерації.

Зрост італійської комуністичної партії.

Секретаріат італійської Комуністичної Парті повідомляє, що у вересні кількість членів партії досягла 20,000 себто на протязі року збільшилась у двічі. Вступ нових членів тріває й тепер.

Страйк металістів в Австрії продовжується.

Працю на віденських металургічних підприємствах відновлено тільки частково. Не заважаючи на всі заходи підприємців і соціалістичних провудирів профспілок — страйк в багатьох підприємствах тягнеться. Перед будинком віденської міської думи відбувся масовий мітинг безробітних; в ньому взяли участь багато дехто з металістів, що страйкують. Мітинг ухвалив резолюцію, що вимагає підвищення допомоги безробітним і висловлюється за єдиний фронт між безробітним і робітниками, що працюють на підприємствах.

Поліція проти демонстрацій в Будапешті.

В звязку зі святкуванням 60 річчя І. Інтернаціоналу в Будапешті сталася сутічка поміж поліцією і робітниками, що намагалися вшанувати після урочистих зборів демонстрація на вулицях. Робітники чинили енергійний опір поліції, кидючи на останню каміння. Тільки після кількарізних атак поліції поштоливо розігнати натовп. Переведено си-ду арештів.

В КРАЇНІ НЕВОЛИ І СЛІЗ.

НАПАДИ ПРЕСИ НА УКР. СОЦ. ДЕМ. ПАРТІЮ.

Відозва фракції української с.д. партії з приводу повстанського руху йа кресах викликала обурення в польських політичних колах. Польська преса вимагає покласти край безкарності національних меншостей, що провадить антидержавну пропаганду. Преса заявляє, що пости національних меншостей виступили в анархії на кресах. Газета пепесовців "Робітник" обвинувачує українську с.д. партію в тому, що та, немов-би, допомагає радам.

ПАНИ ОБРАЗЛИЛИСЯ.

На інтерв'ю, дане головами українського та білоруського клубів представників радянської преси, вже відгукнулись в Варшаві. Вмшуючи текст інтерв'ю, "Кур'єр Поранні" заявляє, що українські та білоруські послі забули свій найголовніший обовязок — лояльність у відношенні до Польщі.

ГОЛОДУВАННЯ В ВЯЗНИЦІ.

У Північній в'язниці почалося голодування 34 політичних в'язнів, у тому числі кілька жінок, обурених жорстоким поводженням адміністрації в'язниці, почали також голодування. Вони, між иншими, вимагали, щоб їх відокремлено від карних бандітів та не поведились з ними як із злочинцями.

КАТЮЮТЬ СЕЛЯН.

Львівські газети повідомляють, що спробі налізнати повстанський загін, який вчинив напад на потяг під Лунищем, не пощастило, бо переслідувачі не мали навіть мапи Полісся. Щоб реабілітувати себе, поліція заарештувала сілу ні в чому неповинних селян, яких судитиме військовий-польовий суд.

ВІСЬКОВИЙ СКАНДАЛ У ВАРШАВІ.

Недавно арештовано у Варшаві полковника Заплатинського, власника фабрики цукорків Фукса і сержанта військового шпиталю Лесьневича, що творили спілку, яка звільняла недержавним способом з війська. Фукс, як подають часописи, займався таким ремеслом ще за часів царату, потім в часі німецької окупації і тепер в Польщі. Це принесло йому чималий маєток.

ДЛЯТЬ ПЕНСІЮ КАЙЗЕРОВІ.

Історія передвоєнної Німеччини, де цар Вільгельм II, все жорстоко поведився супроти соціал-демократів, за часів короткого тюрми були переповнені соціал-демократами, проти котрих уряд Вільгельма видавав окремі закони, могла викликати в нас надію, що з утєчею кайзера він перестав існувати для Прусії, що Прусія, яка наслідком війни збідніла, уявленна буде від цих важких матеріальних тягарів, які вона мусіла понести для родини Гогенцолернів. З тим більшим правдоможна було це згадати в пруського уряду, в якому засідали соціал-демократи та на чолі якого стояв і стоить соціал-демократ. Але панове соціал-демократи, від коли стали міністрами "Його Величства" вважали за свій обовязок подбати не про безробітних чи про-

БОБРЕЧЧИНА БЕЗ УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ.

Бобреччина немає вже більше народніх шкіл з українською мовою навчання. Одним змахом зніс їх інспектор Теодор Вольскі, що тому 2 місяці перед шкільними феріями осів на стільці повітового інспектора в Бібрці. Панок цей поїхав по візитаціях до шкіл виключено з українською мовою і тут ні слова в українській мові не промовив, не дозволив жадному учителю ніякого предмету питати по українськи. Страшні карання учительського збору не минали там, де з самозрозумілих причин ту і там діти не могли вивдоваюватися чисто по польськи.

ІНСПЕКТОР СКАЗАВ, ЩО "В ПОЛЬСЬКІМ ПАНЬСТВЕ МОЖЕ БИТИ ТІЛЬКО ПОЛЬСЬКА ШКОЛА".

"Тен стари дух" мусить негайно з усіх шкіл його округу зникнути. Таким робом рад-не рад встановлено буде учительство звести навчання в такій мові, в якій вимагає інспектор, себто виключено в мові польській, без огляду на характер школи, в противний випадку над українським учительством повисне гроза утрати куска хліба. Бо під цим оглядом п. інспектор не жартує. Прибуття до Бібрки, звільнив він негайно з посади без всяких причин чотири учительські сили, а зловні язики говорять, що на редуцію в Бобреччині жде яких 30 учительських сил.

ЗМІНИЛА СВОЄ СТАНОВИЩЕ, МОНАРХІСТІ МАЮТЬ ВІДВАГУ ВИТОРГУВАТИ ДЛЯ ДЕСЕРТИРА ВІЛЬГЕЛМА ЩО ТІЛЬКИ ВДАЄТЬСЯ.

А те улекняти їм дуже соціал-демократи. Пруський міністер фінансів, соціал-демократ Відеманн зараз по революції на чолі у пруському соймі поставив внесення, на підставі котрого Гогенцолерні обрали-б знову десятки дїр'ямків і віль вартості парусотівліюнів. Але Гогенцолернім незадоволені та жадають більше. Повновласник Гог-Аолернів висявляє в тутешній пресі, що Вільгельмові треба а рік понайменше 1½ мільйонів марок. Досі вони отримували 50,000 марок в місяць. У хочуть дати 115,000 морг'ємелі, а вони жадають 400,0 морг'ємелі. Чи неутітні ті республіканці Северін, Драні, Сірін, Ліймерт, чи не послугують вони, на приязнь: королівські соціал-демократи, королівські республіканці (ic.)

ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

ЛУЧАТЬСЯ ДЛЯ ЛІПШОГО ВИЗИСКУ.

Тільки недавно тому ми писали, як за останні роки банки в Канаді зливаються по два й по три в один. Лише один місяць тому назад злилося в один два банки в Канаді а ними є: “Стерлінг Бенк оф Канада” і “Стерлінг Бенк оф Монреаль”. З тих двох банків зробився один. Це, не значить, що зменшилося фінансове та грошеве в тім банку. Ні, це значить, що два великі капіталістичні підприємства злилися разом, щоб не конкурувати між собою, не перешкаджати один другому визискувати фермерів і робітників, але визискувати їх спільними силами.

А телеграма з Торонто з 30 жовтня доносить, що знов злилося два банки в один і ними є: великий і дуже знаний по цілій Канаді “Бенк оф Монреаль” і “Молсон Бенк”. Злилися в одно велике фінансове підприємство, бо в злучі сила. Бо чим більшу силу грошей вони зберуть разом, тим успішніше зможуть розвивати своє підприємство, захоплювати контроль над ринком, індустрією, рільництвом і тим більші зиски будуть мати.

Капіталісти це добре вже зрозуміли і вони лучаться разом. Погляньмо на Англію. Було там колись дві великі капіталістичні партії: консервативна і ліберальна. Консервативна — це партія великої, багатшої англійської аристократії, партія лордів. А ліберальна — це партія середньої промислової буржуазії, а якщо в її рядах є багаті-мільйонери, то це ті, що переважно вийшли з промисловців, а не з “високої” аристократії. Ці дві партії ворогували між собою, жерлися за владу, аж поки в Англії до влади не прийшло робітничче правительтво МекДоналда.

Як-б правительтво те робітничче не було, все-ж такі його голоси було б робітничими голосами, тобто “найнижчої” верствою населення Англії. І злилася капіталісти. Побачили, що поки вони сварилися, протягом останніх десяти років виростає сильна третя партія — Партія Праці, яка прийшла до влади.

І капіталісти змовилися в парламенті, щоб консервати і ліберали, з ворогів зробилися приятелями і спільними си-

лами повалили робітничче правительтво. До виборців також пішли вони спільними силами. А що сильніший завжди при злучі пожерає слабшого, то консервати в Англії зжерли ліберали. І тепер вони горю. Робітники, хоч вибрали менше послів, як мали в минулому парламенті, однак виборчих голосів дістали о цілій мільон більше. Значить, робітники також зробили поступ, але злучили сили консерватів і лібералів і переслали.

Це свідчить, що де злука, там і сила. Тому то лучаться банки, лучаться різні такі підприємства як копальні, заводи, фабрики, які виробляють різні машини, одягу, лучаться елементарні компанії, лучаться політичні капіталістичні партії.

Фермери повинні дивитися на цих визискувачів, брати з них примір та собі лучитися. А що капіталісти однаково визискують як фермера, так і робітника, то фермерам і робітникам треба лучитися разом, щоб боротися з тим визиском. Це значить, що суспільство (народ) поділене на дві класи: на класу визискувачів і на класу визискуваних. Класу визискувачів творять пани, нероби, і вона тримається не власними силами, але на темноті, невідомості, байдужості і неорганізованості працюючих мас.

Класу визискуваних творять робітники і фермери, які не тільки ні на кого не опираються, але ще й годують цих паразитів своїм потом і кровю, видають їм свої останні соки і дивуються, чому вони самі бідні. І будуть бідні аж доти, доки не зрозуміють, що в організації і свідомості сила. А коли це зрозуміють і зорганізуються, тоді побачать свою силу. А в кого сила, в того й право. Право завжди служить сильному.

Тому то, товариші фермери, організуйтеся і лучіться з робітниками.

Волинців.

Чи ви ворог своїм приятелям?

Коди ні, то чому не постараеться, аби всі ваші приятелі читали “Укр. Роб. Вісти”? Ви зробите їм приятельське прислужку, як зробите їх передшляхачиками “У.Р.В.”

НЕ НАД ВОЛГОЮ, АЛЕ В КАНАДІ.

В одному з попередніх чисел “У.Р.В.” писалося, що допис з західної Канади до англійських газет про те, що в Канаді фермери ходять в одязі пошитій з мішків, доробила великого переполоху серед провідників канадської колонізаційної політики.

Це цілком зрозуміло. Колонізатори, всі ті, що представляють в Англії спірацького та моргочових компаній землі, ведуть в Англії завзяту пропаганду за імміграцією до Канади, головню за фермерами і вони розписують в англійських газетах про рай на канадських фермах. А хтось умудрився написати до Англії, що фермери в Канаді ходять в одязі пошитій з мішків.

Пани, розуміється, це заперечили, а канадські буржуазні газети писали про це з обуренням.

Переглядаючи останнє число фермерського тижневика “The Grain Growers Guide” зараз-же таки на другій сторінці, в рубриці “Новини з організації” вичитав я покинд до всіх членів фермерської організації, щоб спішили з допомогою тим фермерам, що потерпіли від посухи в провінції Саскечеван.

В відозві говориться, що нужна серед тих фермерів дуже велика і поміч потрібна негайно. Велику скількість одяжі зібрала Жіноча Робітничка Ліга і доставила до центрального офісу Грейн Гроверс, як також інші організації та приватні особи в Ріджайні. З допомогою в ріджій формі прийшли фермерські організації в інших місцевостях. За ці фонди організації купує для постраждалих фермерів одягу, обув і інші необхідні річі і вже дала певну допомогу деяким фермерам, але поміч треба ще більше і організації звертається до фермерів і до горожан взагалі, щоб спішили з допомогою грошми та одягою.

Так пишуть орган хоч і не дуже то поступової фермерської організації в Саскечевані. А от хоч я пильно переглядаю англійську буржуазну пресу, ріджій оті великі дивення, що малею по 20—40 сторінок, але ані слова не надбав там, що в Канаді є такі бідні фермерські місцевості, які не мають ні хліба, ні одяжі.

Цим я не хочу навіть сказати, що то буржуазія в данім випадку вина, що в деяких місцевостях Саскечевану й Алберти фермерам потрібна негайна поміч. Ні, чому вина Але... але чому та преса не заговорить про потребу допомогти цим фермерам? Чому вона нічого не пише, що в серці ріджійної Канади є фермери без куска хліба й одяжі?

Може буржуазна преса про це не знає? Коли вона не знає, що діється у неї під носом, то якже вона знає, що в Радянських Республіках “мільони мруть вже з голоду”? Чому воно так клопочеться Радянськими Республіками, а промовчує про лихо у власній країні?

Буржуазія знає, що робить і тримається посповині: “Циган своє за пилт валить, але хвалить”. Буржуазна преса не бачила, що за 15—20 літню працю фермери в Канаді ходять в одязі з мішків і то не в голодних роках, але в роках “prosperity”.

А коли цього року висушило збіжжя лише на невеликих порівнюую просторах двох провінцій, фермери опинилися в критичному положенні і потребують негайної допомог одягою, збіжжям і грошми.

По землях Канади не проходили війська чотирілітньої світової війни, не руйнували її збіжжя; не бущували на її просторах ні банди білогвардійців Денкіна, Вранглі, Петлюри, Пілсудського, не рабували фермерів з останнього куска хліба та свитини. Минулого року в цілій Канаді був гарний врожай — так чому-ж, коли одного року не виродило лише в деяких місцевостях, фермери лишилися без хліба і без одяжі? Де-ж ділися їх засоби з минулих років?

Ось на ці питання не відповість ніяка буржуазна газета. Тому то вона уважає за краще мовчати про своє, а писати про чуже, головню про більшовицьке.

А за нею, як шакали, що чують гниль, шавкають і українські попісько-пльоткарські газети “Лють Радянські Республіки, ділять їх, щодня по кілька повстань викликають — ось вже сім літ з дня на день товчуть одно й те саме. Дурять

ДЕЩО ПРО ЗАРАЗЛИВІ ХОРОБИ.

Кажуть, що як одна людина лічне позихати, то заразить другу, друга третю і т. д.

Кажуть, що як переспати з короставою людиною під одним бланкетом, то на другий день треба вже спину об пилт чухати.

Кажуть, що як заносить коняка, то від неї поносять і інші коні.

Ге-ге! Хіба-ж то тільки кажуть? З досвіду про це знаємо.

Знаємо, що коли одна громада людей зробить гарне, корисне діло, друга громада буде старатися й собі те саме зробити.

Знаємо, навіть, коли одному злодієві пощастило щось свиснути, то цим він спокунить і другого “попробувати щастя”.

Це значить, що люде одні від других заражуються, або одні других наслідують. А між фермерами це аж надто практикується.

Вискович, скажемо, з бурси між фермерів один “народний” учитель, за ним вискакує другий, третій. Понохав перший писмо носом, дивився вже продає шері... за ним другий, третій. Потім бдин за другим в політику, потім один за другим агентами, потім власні бізнеси.

Правда, на власні бізнеси не у всіх учителів є досить досвіду і фляків в голові.

А то ще як почнуть учителі та на попів висвячуватися...

Або як почнуть оті бізнеси банкрутувати... головню народні. Також заражуються один від другого.

Не краще воно й серед робітників. Як почнуть організуватися та Робітничі Доми будувати, та школи закладати, та якісь там театри представляти, та мітинги скликати, та з'їзди... одні других заражують і готові ще фермерів тим заразити.

Та не так то легко. Коли-б то фермери мали один примір, а то тобї з усіх боків приміри. Не має часу фермер прислухатися лекцій робітника, бо агент моргочової компанії вичитає йому кращу лекцію... навіть з практичними вправами, як ото в вінніпегській Театростудії. Коли сам не допише, то шерифа до помічі покличе. А театри на фермах також цікаві.

Пічнуть грати пнях на сцені, а поки скінчать то більша половина буде пнях і в салі.

А за дурніших від себе. А того, що діється навколо них не бачуть, не чують, вони осліпи й оглухли. Не дурно-ж то фермери починають навіть їх архирей гнилыми яйцями витати.

Мурці.

Одним словом гра “заразительно” ділає.

Фермери, мешканці буйної природи, дроблять представлення живі, буйні, люблять, щоб рухи були сильні і міміка переквашена поперек цілого лиця. Головно щоб добре виглядала характеристика. Як пішов я одного разу на одно представлення до одного народнього дому, то як почалася характеристика... Замість пенсів — аживали кілків з плота.

Дехто схарактеризований й до дому втікав, а характеризатори верхи кіними за ними гнали.

Дуже рухливе було представлення. Деякі аматори по тижневій представлення, носили під очима фарби різних кольорів.

А відколи почалася релігійна боротьба греко і право-славних між собою, то на фермах можна побачити час від часу і в церкві представлення.

Це також “заразительне”. Приміром, коли сусідню від мене околицю відвідував єпископ Хведорович, чи Теодорович, то була собі звичайна комедія з верхівцями. А коли він пізніше відвідував Гемптон, в Саскечевані, то там вже була фарсо-комедія і яйце-трагедія.

Там вже “рошен козаків” верхи ідуць, з ружів стріляють, каюти повідомляють, що єпископ іде. Інші знов з великої вітки єпископа, попів і самих козаків яйцями обкидають... Скажете, що це не зараза? А я з досвіду знаю, що й це зараза. Почали мус-джовці єпископське яйцевствіє і заразили гемптонівців.

Одним словом наслідування. В данім разі, хоч і релігійне, а все таки наслідування.

Життя, кажу вам, на фермах.

Правда, що у Вінніпегу нема ще снігу?

А у нас навіть природа наслідуює вибрики природи північного бігуна, бо ось на днях увалило по коліна снігу.

То-ж нема чого збивуватися людям.

Фармер-Петяга.

НОВА КООПЕРАТИВА.

В полудневій Алберті, в дистрикті Летбридж-Колдейл, зорганізувалася нова фермерська кооператива, яка підписала вже свій п'ятилітній пул-контракт. На цю кооперативу підписано около 20,000 акрів сінокопної землі, що має доставити 25,000 тон альфальфи і мішаного сіна, як також одночасно підписано пул на 4,000 свиней, 18,000 дробу, 3,000 тон бараболь і інших продуктів.

Відновляйте передплату на “Українські Робітничі Вісти”.

ВАЖНІ ПОВІДОМЛЕННЯ!

Подіємо до відома всім філіям і відділам Товариства Український Робітничо-Фермерський Дім провінції Саскечевану, що Провінційальний Екзекутивний Комітет Товариства рішнів вислати другий раз цього року організатора на організаційну обідку в провінції Саскечеван. Організатор відіє около 5 листопада. Віримо, що наші організації приймуть його щиро та дадуть йому всяку потрібну як моральну, так і матеріальну допомогу.

Заликаємо всі робітничі і фермерські організації провінції Саскечевану, які ще не є злучені з Товариством Український Робітничо-Фермерський Дім, а бажать щоб наш організатор загоствив до їх місцевості, хай зараз таки напишуть до нас, а ми постараеться, щоб наш організатор не оминув їх місцевості. Так само ми повідомимо кожну місцевість на який день наш організатор може її відвідати.

Писати просимо на слідуючу адресу:

A. Denesiuk,
32 River St. W.,
Moose Jaw, Sask.

Провінційальний Екзекутивний Комітет Товариства У.Р.-Ф.Д. в Алберті повідомляє всі фермерські філії і відділи, що він невдовзі вишле організатора між фермерів, а відтак в робітничі місцевості. За всіма інформаціями просимо фермерські товариства звертатися на адресу:

Provincial Executive Committee
Ukrainian Labor Temple
10628 — 96 St.,
Edmonton, Alta.

Мельні, Саск.

Товаришу Редактор!
Нашим обов'язком було предудати нових передплатників для “У.Р.В.”

ше в місяці маю, але в той час не було нагоди, бо перешкаджало безробіття. В маю я приїдав лише одного нового передплатника, але за те тепер я приїдав трохи: одного північного і двох кварталних. Двох з тих передплатників, це молоді хлопці, недавно що прибули з Європи. Наоповідалися вони немало про свої “гарячки” там в тім старім краю, однак я не хочу збивуватися в газеті, щоб не переоповіати те все. Отже вислаю \$4.00 від тих трох нових передплатників, 50 ц. на пресовий фонд від себе і 50 ц. від товариша Ів. Куршиа. Коли тільки наш організатор в цій місцевості відкритися, тоді вишлемо більше. Тепер дуже бідно коло нас.

На закінчення визнаю всіх українських робітників і робітниц, фермерів і фермерок, щоб читали українську робітничу літературу, бо лиш з неї дізнаємося правди і навчимося, як маємо організуватися до боротьби з нашим класовим ворогом.

Останю з товаришним привітом,

Іван Косминка.

ТЕАТРОСТУДІЯ при У.Р.Д. у Вінніпегу грає в суботу 8-го листопада “Казку старого мляна” при нових декораціях.

М. ІРЧАН.

“БЕЙБІ”

(Уривки з щоденника могого найближчого приятеля.)

(Продовження.)

І знову сміюся, але “бейбі” раптово поважніє і підозріло дивиться на мене. Ніби хоче зрозуміти, чому я сміюся так щиро. Спершу думаю вона, що це з її смішної-строгой постанви і театрального руху, але повільно починає розуміти, що вона дійсно сказала знову щось не так, як треба. А я далі сміюся, бо як-же не сміятися? “Бейбі” живцем переклала з англійського:

— Miss, you have the floor now!
на українське: — маєте підлогу — замість маєте слово... І це цілком щиро сказала вона...

Ось, стільки й радості моєї, що посміюся біля цієї милої “бейбі”. А я вже так давно сміюся щиро!..

Повільно “бейбі” догадалася і страшенно не хочеться її признатися до помилки. Вона знову веселе і самолюбно заявляє:

— Ви думає, що я не знаю чого ви смієтеся? Але знає, що я вмієте так сказати... — О, “бейбі”! — кажу, — Як бачу, то ви дилематка...

— А ви консерват — поважно відповідає “бейбі” і знову я сміюся. Дійсно, сам собі дивуюся, що я такий щеллий.

— А чого ви тарбато курите? Тут темно від диму — завваже вона по хвильці.

— Це вже з привички “бейбі”.

— І охота вам була ривикати до такого поганого?

— Знаєте “бейбі”, адина найбільша худобина, до всего привикне.

— Це ви про себе?

— І про себе.
— Воно-ж гірке, недобре. І шкодить дуже на здоров'я...

— Яка ріжниця “бейбі”, чи я вму два місяці швидче, чи пізніше? А що до гіркого, то так: коли в життє солодко, то хочеться солодкого, а коли гірко, то однаково. Дійсно цей дим по чортівськи докучає мені, я ненавижду його, але коли затягнуся ним, аж в очах почорніє, то в тій хвилі забуваю про все. А ви “бейбі” ще тільки “бейбі” і не знаєте, як солодко часами забути все, навіть себе... Тому я й курю. З гірких роблю солодкі секунди забуття. Просто обманюю себе. Як-би ви знали, як багато оцей дим приводить перед мої очі пережиті хвилини або малое райдужні надії! Отак сяду собі, опруса на спинку крісла і тільки випускаю сині коліщата диму. І вони котяться перед мною, а за ними мої дні, роки, або мрії, далекі, недосяжні... Потім розсліпаеться дим, а з ним мої думки. Але ті коротесенькі моменти виглядають глибокі карби моєї душі...

— Ви говорите так, як поет — перериває “бейбі”.

— Не поет я, але по правді — кожна людина є поетом. Поет — це творець — а кожна-ж людина щось творить. До того — в кожного є своя поезія...

— А яка-ж ваша поезія?

— О, як ви надто цікавитеся цим “бейбі”. Та мені не тяжко відповісти. Моя поезія сумна, але в сумі тому червоний гнів, як кров замучених.

В сумі тому мій й завяття. Я, як вміє, то засипав-би таку поезію, щоб оті молоді пані, в яких працює ваша старенька матір, приходили пять разів в тиждень помити підлогу у вашої матері...

— Як дивно ви говорите. Хоч воно й правда. Ті пані, в яких працює мій-мама це такі молоді, що певно можуть бути її дочками... Але що-ж робити? Так воно було і так є...

Вона думає. Пропала геть безжурна веселість. І личко вповилося смутком і очі. Та й самий я зникнові.

По хвилі “бейбі” тихо піднімає голівку і я-кось стомлено, ніби сидуюно питає:

— Скажіть-же ще, яка-ж моя поезія?

— Ваша поезія “бейбі”? Вона ще дуже зелена і багато молодша за вас самих. Але повільно росте. Ось перед хвилею ви глибоко задумалися над тим, що ваша старенька матір тяжко працює в таких молодих пань, що сміло можуть бути її дочками. Оце й народжується ваша поезія. Бо не забувайте, що ще перед кількома місяцями ви навіть не думали про це. Та ви — робітничка дитина, ви “бейбі” робітничого кварталу. Трохи підождіть і пізнаете таку болучу поезію, яку не забудете вже ніколи...

(І мені пригадалося: “порігча порогом, колочка за колочкою”... Але я цього не сказав.)

“Бейбі” схилила голівку і нова глибока задумка вповила її ціду. Так солодко і болісно дивитися на задуму “бейбі”. Пі прекрасні-ясні очі широко відкриваються і задивлені в одну точку! як-би перед ними було тихе плесо. Мучить мене цікавість, про що “бейбі” думає в цей час? І питаю:

— Про що думаєте “бейбі”?

Підняла не швидко голівку і перевела очі на мене. Ніби знеможена, сонна. А я дивися-б і дивиняся на неї та слідував-би, як в її молоденькій голівці народжуються нові-поважні думки.

— Про що я думала? Так собі. Ви говорили про поезію... І я згадала: в школі вчать нас теж поезії, але немає таких, як ви сказали. Та взагалі в школі одне, а в життє друге. Потім тяжко все це погодити з собою. Ось я знаю зі школи одне, від вас чую друге і в життє помішкую инше... А так не треба...

Вона замовчала і присіла на крайчик крісла. А за хвилю знову:

— Я не слухала вас перед кількома місяцями, мені просто було нудно, як ви “грязили” мене своєю мовою. Та в останніх насах я починаю все більше розуміти. Дійсно, життя людей страшенно нерівне. Ви про це говорили, та мені було байдуже. А люде такі безсердечні, такі жорстокі. Ось йду я вулицею міста і бачу всіх людей і ніби вони добрі, лагідні. Всі одіті, всі кудисі йдуть, спішать, сміються, говорять. Буває, що люблю їх всіх. Але над вері-мні робиться сумно. Я бачу, як повертаються замуравані, стомлені робітнички з роботи і ось тут — дійсно несправедливо. Одні люде і другі люде. Але одні цілий день десь там в сажі, в порохах, а другі веселі, безжурні... І скажіть: чим живуть ті робітнички? Яка надія в них? Це-ж шість життя, день в день одно й те саме... Нудно, безнадійно... Мені жаль матері. Вона старенька, а мие й прибірає в молодих. І я покинула-б школу, але мама не хоче... А сама я не вмію пояснити собі, чому це так дивно влаштувано все в життє?

— Признаюся “бейбі” — кажу я — що не пізнаю вас. Ви страшенно змінилися. А може це тільки настрій? Але нехай, я постараеться розкрити таємницю цієї дивної для вас нерівності. Перша причина цьому, що люде поділяються на так званих людей і на безрадних-наївних “бейбі”. І ці великі “бейбі” кожний для себе окремий світ. Ім дуже тяжко заговорити одною мовою, подумати одною думкою, бо хитро й зручно розпорощують їх так звані “люде”. Оті веселі, гарно одіті й безжурні люде, про яких ви згадували... Та це не все...

— Мені сумно стало, дуже сумно — болісно перериває “бейбі” — і ви пробачте мені, що я піду собі... А вас попрошу розказати мені иншим разом про це...

— Я може мучу вас “бейбі”?

(Далі буде.)

ЧИТАЙТЕ! — ЧИТАЙТЕ!

УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ

Одний часник в Злучених Державлах, який в дійсності заступає інтереси працюючого люду. Висходить кожного дня окрім державних свіят.

Обов'язком кожного українського робітника є стіти передплатником цього часпису. В нім ви знайдете цікаві вісти з цілого світа, як також політично наукові статті, розвілки, дописи і т. п.

Передплата на рік \$9.00.
Пішіть сейчас на слідуючу адресу:
UKRAINIAN DAILY NEWS
17 East 3rd St.
New York, N. Y.

Кожний класово свідомий робітник повинен передплатувати і читати робітничу газету

The WORKER

Офіційальний орган Комуністичної Партії Канади. Передплата на рік виносить \$2.00, на піврік \$1.00. Зашліть передплату таким чином!

Адреса:
THE WORKER,
Room 301, Turrell Bldg.
95 King St. East,
Toronto, Ont

